

ZOVEUL PRENTJES (Gerard van Maasakkers)

zoveul prentjes op de boekenplank
de mooie doos is vol, dus laot ik ze mer hier staon
zoveul prentjes op de boekenplank
van de vrienden die dit jaor zijn doodgegaon
dees maond zijn er weer 2 bijgekomen
op foto's uit 'nen beteren tijd lachen ze naar mijn
alsof ze d'r nog zijn
mer ze hebben 't allermooiste meegenomen
ik heur alleen hun stemmen nog
zinnen die ik herken
van wa ze zeiden tegen mijn;

weette nog, nie vergeten toch
hoe we gelachen hebben en gejankt
weette nog, ja ge weet 't toch
de verhalen blijven nog 't langst

zoveul prentjes op de boekenplank
hij werd 100 en is zachtjes weggeleden
zoveul prentjes op de boekenplank
zij was amper 30 en het leven zat nie mee
onverwacht of veul te veul geleden
die kan zeggen hoe 't kwam
wie weet hoe 't gaot
veul te vroeg of veul te laat
soms hebben we nog afscheid kunnen nemen
soms is er nog wa uitgepraot
soms was 't te laat
't gaat zoals 't gaat

weette nog, nie vergeten toch
hoe we gelachen hebben en gejankt
weette nog, nie vergeten toch
de verhalen blijven nog 't langst

zoveul prentjes op de boekenplank
ik hoop mer da't voorlopig efkes rustig is